

РЕШЕНИЕ

№ 25229

гр. София, 28.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 01.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мариета Райкова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10213** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мариета Райкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Д. С. С. чрез процесуалния му представител адв.А. И. против Решение № 1723 от 16.05.2022г. по АНД № 2028/22 на Софийски районен съд, с което е потвърден Електронен фиш серия К № 5288983 на СДВР, с който на жалбоподателя е наложена глоба в размер на 100 лв. за нарушение на чл.21, ал.2, във връзка с чл.21, ал.1 от ЗДвП.

Подадена е и частна жалба срещу Определение № 1856/21.05.2024г. по НАХД № 2028/2022г. на СРС, НО 8-ми състав, с което районният съд е оставил без уважение молбата на жалбоподателя за допълване на Решение № 1723/16.05.2022г., в частта за разностите.

В касационната жалба са изложени оплаквания за неправилност и незаконосъобразност на решението като издадено в нарушение на материалния и процесуалния закон.

Оспорват се изводите на въззивния съд за формална и материална законосъобразност на издадения електронен фиш, като подробно се излагат аргументи в тази насока. Касаторът твърди, че е налице противоречие между Наредба №8121з-532 за използването на автоматизирани технически средства или системи и разпоредбите на

ЗДвП относно възможността да бъде издаден електронен фиш при установяване и заснемане на нарушението с мобилно АТСС, като счита, че според Наредбата това било възможно при временно монтирано на пътя АТСС, а според цитирания закон това било невъзможно. На следващо място се твърди, че приложеният по делото протокол за използване на АТСС няма задължителните реквизити, като не е посочено ограничението на скоростта с пътен знак ли е въведено, дали контрола се извърша при стационарен и динамичен режим, като за последния не били попълнени началото и края на участъка, като тези нередности в протокола поставяли под съмнение законността на процедурата по установяване скоростта на процесния автомобил.

Като самостоятелно основание за констатирана незаконосъобразност на електронния фиш се твърди и неизпълнено от ответника задължение за връчване на същия, в това число, че на жалбоподателя не е съставена разписка, като всъщност се поставя под въпрос възможността електронният фиш въобще да е връчен.

Твърди се, че неправилна е правната квалификация на извършеното нарушение, тъй като са посочени в привръзка разпоредби, които очертават различни правила за движение и не биха могли да бъдат едновременно нарушени. Отделно от това се твърди, че правната квалификация не кореспондира с фактическата обстановка. В тази връзка се моли за отмяна на въззивното решение или алтернативно- делото да бъде върнато на СРС за ново разглеждане предвид непълнота на събраните доказателства.

В подадената частната жалба касаторът излага доводи за неправилност на постановеното от СРС определение. Твърди, че е немотивирано, а направеното възражение за прекомерност на разноските е основателно поради липса на фактическа и правна сложност на делото. Моли съда да постанови акт, с който да отмени определението на районния съд като намали присъдените разноски на ответника до предвидения минимум от 80 лв.

Ответникът по касационната жалба- СДВР, редовно уведомен, не изпращат представител. В депозиран писмен отговор счита решението на първоинстанционния съд за правилно и законосъобразно; намира, че издаването на електронния фиш е извършено в съответствие с разпоредбите на чл.39, ал.4 от ЗАНН и чл.189, ал.4 от ЗДвП, като при установяване на извършеното нарушение е използвано автоматизирано техническо средство и липсва намеса на контролен орган. Подробно се аргументира, в това число и с разпоредбата на пар.6, т.65 от ДР на ЗДвП, същността на понятието автоматизирани технически средства и системи, като в тази връзка доводите се противопоставят на изтъкнатите в жалбата. В заключение ответникът намира, че правилно е ангажирана отговорността на законния представител на юридическото лице- собственик на превозното средство. Във връзка с всичко изложено се моли за потвърждаване на решението на СРС и оставяне в сила като законосъобразен и правилен процесния електронен фиш.

В съдебно заседание касаторът и ответникът не се явяват и не изпращат представител. В представени писмени становища поддържат вече изложените доводи.

Представителят на СГП счита подадените касационни жалби за неоснователни.

Касационният състав, като взе предвид събраните по делото доказателства, наведените от страните основания, мотивите към обжалваното решение, прие за установено следното:

Касационната жалба е подадена в законоустановения срок от надлежна страна и е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата се явява неоснователна.

С обжалваното съдебно решение Софийски районен съд е потвърдил издадения електронен фиш серия К №5288983, издаден от СДБР, относно установено и заснето с автоматизирано техническо средство CORDON M2 превизиение на скоростта на движение на лек автомобил "Фиат П.", с ДК [рег.номер на МПС] , извършено на 06.09.2021г. около 15.51 часа с посока на движение от [улица]към [населено място]. При ограничение на скоростта от 50 км/ч, въведено с пътен знак В26, автомобилът е управляван със скорост от 72 км/ч, което е нарушение на чл.21 ал.2, вр.ал.1 и за което на Д. С., собственик на превозното средство, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева на основании чл.189, ал.4 вр. чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП. Прието е, че обжалваният електронен фиш съдържа всички изискуеми реквизити и е издаден при спазване на изискванията на чл.189, ал.4 ЗДвП. Надлежно е аргументирано, че при реализиране на административнонаказателната отговорност не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, конкретно е установено извършеното административно нарушение, правилно е изяснен носителът на административнонаказателната отговорност и законосъобразно е наложено предвиденото в закона за това административно наказание „глоба“.

Касационният съд споделя всички изтъкнати във въззивното решение мотиви по отношение липсата на нарушение на процесуалните правила при издаване на електронния фиш и съобразяването му с материалния закон.

Извършеното от касатора нарушение е безспорно установено и съдържа и признаците на административно такова, изразяващо се в нарушаване на установената в чл.21, ал.2 от ЗДвП забрана скоростта на моторното превозно средство да превишава въведеното с пътен знак ограничение извън населено място. В случая нарушението на правилата за движение е в обхвата на пътен знак „В-26“, въвеждащ ограничение за максимално допустима скорост за движение от 50 км/ч. Правната квалификация е правилна и е наложено съответното за извършеното нарушение наказание, в предвидения от закона абсолютен размер. В този смисъл, като е потвърдил издаденият електронен фиш, районният съд е приложил правилно материалния закон.

Наведените в касационната жалба множество доводи от касатора за незаконосъобразност на електронния фиш настоящият касационен състав намира за неоснователни, поради следните съображения:

Невярно е тълкуването на разпоредбата на чл.189, ал.4 от ЗДвП, направено от жалбоподателя, на базата на което той прави извод, че при установени с мобилни АТСС нарушения на скоростта е недопустимо издаването на електронен фиш, а следва административнонаказателната отговорност да се реализира по общия ред със съставяне на АУАН и издаване на НП. Съобразно чл. 189, ал. 4 от ЗДвП при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да управлява МПС или отнемане на контролни точки, се издава фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Легалната дефиниция за автоматизирани технически средства и системи се съдържа в § 6, т. 65 от ДР на ЗДвП, а именно - това са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни - прикрепени към превозно

средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес.

Цитираните разпоредби не поставят изискване електронен фиш да може да се издава само в случаите, когато автоматизираното техническо средство е стационарно и отсъства контролен орган; иначе казано- без значение за правния спор е обстоятелството дали автоматизираното техническо средство, с което е заснето процесното нарушение е стационарно или мобилно. С оглед ограничаване възможността за превратно тълкуване на разпоредбата на чл.189, ал.4, изр.1 от ЗДвП, е необходимо да се уточни, че с използването на изрази „...в отсъствието на контролен орган”, законодателят няма предвид, че при установяване на нарушение с автоматизирана система не може в непосредствена близост да има контролен орган. Законодателният замисъл на тази разпоредба следва да се тълкува в насока, че контролните органи не вземат участие, или ако вземат такова то не е да влияят при самото установяване и заснемане на нарушението от техническото средство, а за да обслужват технически периодично съответното АТСС или да слагат начало и край на работния му процес; В този смисъл не може да се приеме, че физическото присъствие на контролен орган до техническо средство за установяване и заснемане на нарушение, предопределя процедура по съставяне на АУАН и издаване НП, а не такава по издаване на електронен фиш. Подобно тълкуване на закона се явява превратно и контрастиращо със законодателния замисъл и логика на института на електронния фиш.

Превишението на скоростта на процесния автомобил е установено с АТСС CORDON M2 и това изрично е записано в електронния фиш и в протокола по чл.10 от Наредба № 81213-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата. Същото, видно от Удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 558-02-01-01/1-17-3 е вписано под № В-46 в Регистър на одобрените средства за измерване на Българския институт по метрология.

За конкретното използване на мобилно АТСС за контрол е попълнен протокол съгласно приложение чл. 10, ал. 1 от Наредба № 81213-532 от 12.05.2015г. Същият е надлежно оформен, като в него са посочени видът АТСС и неговия номер, датата на ползването му, точното местоположение, посоката на движение, ограничението на скоростта на заснеманата отсечка /в случая извън населено място/, посоката на действие на АТСС /приближаващ/, неподвижността на режима на измерване, началото и края на работата по час и минута и номер на първо и последно статично изображение, в който промеждутък и номер е и процесният клип, станал основа за издаване на електронен фиш, броя на установените нарушения. Отражено е, че ограничението е въведено с пътен знак В26, какво е неговото ограничение на скоростта и несъмнено от отбелязването става ясно, че е осъществяван контрол при стационарен режим; поради тази причина не е попълвано начало и край на пътния участък, което обстоятелство се попълва само при динамичен режим, в какъвто не е работило настоящото АТСС.

Налице е изчерпателно описание на нарушението в електронния фиш, като са отразени териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на

нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане, с което са изчерпани изискванията към неговото съдържание, посочено в чл.189, ал.4 от ЗДвП. В необходимата и достатъчна степен е конкретизирано и индивидуализирано мястото на извършване на нарушението – от [улица] към [населено място], посочени са всички обстоятелства от значение за съставомерността на деянието и наличието на административно нарушение в т.ч. конкретната стойност на ограничението, конкретните параметри на нарушението и пределите на следващата се за него отговорност от гледна точка на правна квалификация и вид/размер на приложимата административна санкция.

Касационният съд не се съгласява и с твърдяното евентуално нарушение на чл.189, ал.5 от ЗДвП. Да се твърди, че не е изпълнено задължението за връчване на електронния фиш, освен че е в противоречие с действията на жалбоподателя и посочването в жалбата, че обжалва ЕФ в, цит.:“законоустановения срок“, подобно обстоятелство не може да се отрази на законосъобразността на оспорвания акт; връчването е последващо процесуално действие с уведомителен характер, от което произтича началният момент на упражняване правото на възражение, евентуално подаване на писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, плащане на глобата или обжалване. Да се приеме, че начинът на връчване на електронния фиш, е лишил жалбоподателя от правата му по чл.189, ал.5, изр.второ и ал.6 от ЗДвП, но не го лишава от правото на обжалването му по съдебен ред, което в момента упражнява, е в противоречие с формалната логика на процесуалните правила. В конкретния случай и от справка за водач /л.22/, приложена към административната преписка, в контекста на всички изтъкнати в жалбата доводи за своевременност на обжалването, за съда не остава съмнение, че електронният фиш е получен лично от жалбоподателя на 28.01.2022г., която дата е посочена в цитираната по – горе справка.

По отношение на частната касационна жалба:

Правилно е постановеното от СРС Определение № 1856/21.05.2024г. по НАХД № 2028/2022г. на СРС, НО 8-ми състав, с което молбата на адв. И., пълномощник на Д. С. за изменение на постановеното решение в частта на разноските е оставена без уважение.

Съгласно чл. 143, ал. 3 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, когато съдът отхвърли оспорването или прекрати производството, ответникът има право на разноски, освен ако с поведението си е дал повод за завеждане на делото, включително юрисконсултско възнаграждение, определено съгласно чл. 37 от Закона за правната помощ.

В настоящия случай производството пред въззивната инстанция е приключила със съдебно решение. Предвид изхода на делото и с оглед посочените разпоредби, в т.ч. участието на процесуалния представител на СДВР в производството и заявеното искане за присъждане юрисконсултско възнаграждение, то в полза на СДВР следва да се присъди такова. Присъденото юрисконсултско възнаграждение не е прекомерно. Съобразно чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ, възнаграждението за защита в производства по Закона за административните нарушения и наказания е от 80 до 150 лв. За да постанови обжалваното решение, съдът е съобразил фактическата и правна сложност на делото. От ответника в производството пред СРС са депозиранни както писмено становище – отговор на касационна жалба, така и писмени бележки, поради което въззивния съд е определил размера на юрисконсултското

възнаграждение малко над минималния предвиден размер от 80 лв., а именно 100 лв. При така изложени съображения съдът намира, че не са налице твърдените касационни основания, поради което обжалваното решение и атакуваното определение като постановени в съответствие и при правилно приложение на закона, следва да бъдат оставени в сила.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК вр. чл.63д, ал. 1 и ал.4 от ЗАНН в полза на ответника по касация следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение за осъществено процесуално представителство в касационното производство, чийто размер, съгласно чл.63д, ал. 5 от ЗАНН и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, съдът определя на 100 лева.

Водим от тези мотиви и на основание чл.221, ал.2, предл. първо от АПК, съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1723 от 16.05.2022г. по АНД № 2028/22 на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 8 състав.

ОСТАВЯ В СИЛА Определение № 1856/21.05.2024г. по НАХД № 2028/2022г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 8 състав.

ОСЪЖДА Д. С. С. да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи 100 /сто/ лева юрисконсултско възнаграждение.

Решението не подлежи на обжалване и/или протестиране.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.